

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/286/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212200588
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4212200588.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členov senátu JUDr. Veroniky Svoradovej a Mgr. Ingrid Vallovej, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a. s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zast. Mgr. Miroslavom Rybánskym, advokátom so sídlom Bratislava, Grösslingova 10, proti odporcovi: V. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., R. B. X/XX, o zaplatenie 1.730,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 2. júla 2013, č. k. 13C/250/2012-120, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa zročnosti pohľadávky a v časti náhrady trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1.730,16 eura s úrokom z úveru vo výške 12,50% ročne zo sumy 1.013,25 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.013,25 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 317,54 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia, úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 76,62 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia a úroku vo výške 25% ročne zo sumy 91,25 eura od 01. 10. 2011 do zaplatenia.

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 24. 10. 2012, č. k. 13C 250/2012-69 (prvým v poradí) konanie o zaplatenie 25% debetného úroku zo sumy 72,73 eura od 01. 10. 2011 do zaplatenia zastavil. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.292,57 eura spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.013,25 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 19,20 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia, to všetko v pravidelných splátkach po 5 eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd návrh v časti o zaplatenie sumy prevyšujúcej sumu 1.292,57 eura, ako aj v časti 12,50% úroku zo sumy 1.013,25 eura od 15. 11. 2011 do zaplatenia, v časti 25% debetného úroku zo sumy 18,52 eura a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol. O trovách konania rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd rozsudkom zo dňa 11. apríla 2013, č. k. 9Co/68/2013-98 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti, týkajúcej sa zročnosti sumy 1.292,57 eura s príslušenstvom zmenil tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi túto sumu v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, týkajúcej sa zaplatenia sumy 346,34 eura s 3,5% úrokom z omeškania zo sumy 1.013,25 eura od

15. 11. 2011 do zaplataenia, v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 317,54 eura od 15. 11. 2011 do zaplataenia, v časti úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 57,42 eura od 15. 11. 2011 do zaplataenia, ako aj v časti o náhrade trov konania, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 58,47 eura spolu s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 49,12 eura od 15. 11. 2011 do zaplataenia, to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh v časti prevyšujúcej sumu 1.351,04 eura až do sumy 1.638,91 eura, ako aj v časti 12,50% úroku ročne zo sumy 1.013,25 eura od 15. 11. 2011 do zaplataenia a v časti 9% úroku z omeškania ročne zo sumy prevyšujúcej 1.081,57 eura až do sumy 1.407,41 eura od 15. 11. 2011 do zaplataenia zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 180,51 eura, ako aj náhradu iných trov konania vo výške 62 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 708 ods. 1, 2, § 710, § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006, § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. v znení účinnom do 30. 06. 2006, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. 12. 2007, § 517 ods. 1, 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 142 ods. 2, § 149 ods. 1 OSP a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že odporca a právny predchodca navrhovateľa uzavreli v súlade s § 708 a nasl. ObZ dňa 30. 03. 2006 zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa pre odporcu zriadil a viedol bežný účet v slovenských korunách. Od 02. 05. 2011 bežný účet odporcu vykazoval debetný zostatok vo výške 72,73 eura. Odporca ako dlžník (spotrebiteľ) a právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ uzavreli v súlade s § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 30. 06. 2006 dňa 19. 06. 2006 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ odporcovi dohodnutým spôsobom (prevodom na účet) poskytol spotrebiteľský úver v sume úverového limitu 60.000,-Sk (1.991,64 eura). Odporca podľa úverovej zmluvy bol povinný veriteľovi úver splácať pravidelnými mesačnými splátkami po dobu 60 mesiacov, pričom prvá splátka bola splatná 15. 07. 2006 a posledná splátka dňa 15. 06. 2011. Odporca uhradil 34 platbami úhrnom sumu 1.685,98 eura, ktorú navrhovateľ zúčtoval na istinu úveru, úrok z úveru, poistenie, poplatky a úrok z omeškania. Od 35. Splátky, splatnej 15. 05. 2009 odporca navrhovateľovi uhradil len sumu 35 eur, a tak navrhovateľ v súlade s § 565 OZ, vzhľadom na bod 10.1 písm. d) obchodných podmienok, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 15. 12. 2009. Odporca mal k uvedenému dňu neuhradené splátky, splatné 15. 05. 2009, 15. 06. 2009, 15. 07. 2009, 15. 09. 2009, 15. 10. 2009 a 15. 11. 2009 po 49,58 eura mesačne, zahŕňajúce poplatky za správu úveru a poistenie, a zo splátky, splatnej 15. 08. 2009 uhradil len sumu 35 eur, ktorú navrhovateľ zúčtoval na poplatky vo výške 22,70 eura, na úrok z omeškania vo výške 2,65 eura a kapitalizovaný úrok vo výške 9,65 eura, ako to vyplýva z prehľadu navrhovateľa na č. I. 56 spisu. Nezaplatený úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na § 3 vládneho nariadenia č. 87/1995 Z. z. za omeškanie s uvedenými dlžnými splátkami predstavuje od prvého dňa nasledujúceho po lehote splatnosti tej ktorej z uvedených dlžných splátok až do 15. 12. 2009 sumu 8,27 eura. Pokiaľ po zúčtovaní platieb odporcu, vrátane platby realizovanej odporcom v auguste 2009 vo výške 35 eur bol dlh odporcu na istine úveru vo výške 1.013,25 eura, dlh odporcu na úroku z úveru zahrnutého v neuhradených splátkach, splatných 15. 05. 2009, 15. 06. 2009, 15. 07. 2009, 15. 08. 2009, 15. 09. 2009, 15. 10. 2009, 15. 11. 2009 a 15. 12. 2009, teda do predčasnej splatnosti úveru bol 74,79 eura. V danom prípade veriteľ odporcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru 15. 12. 2009, a tak navrhovateľovi vznikol nárok na úrok z úveru do 15. 12. 2009 vo výške vyčíslennej navrhovateľom sumou 74,79 eura, ktorý úver bol pôvodne zahrnutý v pravidelných mesačných splátkach splatných od 15. 05. 2009 do 15. 12. 2009 vrátane, ako to vyplýva aj z prehľadu navrhovateľa na č. I. 56 spisu. Z uvedeného dôvodu súd návrh navrhovateľa v časti žalovaného 12,50% úroku z dlžnej úverovej istiny (1.013,25 eura) od 15. 11. 2011 do zaplataenia, teda za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nepovažoval za dôvodný, a tak návrh navrhovateľa v tejto časti opäť zamietol, aj keď vzhľadom na rozsudok odvolacieho súdu z 11. 04. 2013 sa zdá, že zamietnutie návrhu navrhovateľa v tejto časti rozsudkom prvostupňového súdu z 24. 10. 2012 je už právoplatné, keďže odvolací súd výrok rozsudku súdu prvého stupňa v tejto časti nezmenil, ani nezrušil. Súd z obdobných dôvodov nepovažoval za dôvodný ani nárok navrhovateľa v časti prevyšujúcej sumu vyčísleného úroku, splatného do 15. 12. 2009, vo výške nad sumu 74,79 eura až do sumy 317,54 eura, teda úroku zahrnutého pôvodne v splátkach, splatných po 15. 12. 2009. Navrhovateľ si v žalovanej sume uplatnil aj nárok na poplatky vo výške 76,62 eura, pričom podľa názoru súdu, navrhovateľ si dôvodne uplatnil nárok na poplatky len vo výške 68,32 eura (28,21 + 28,21 + 1 + 17 x 4,8/ - 22,70) a súd návrh navrhovateľa nad sumu 68,32 eura až do sumy 76,62 eura nepovažoval za dôvodný. S poukazom na

uvedené dlh odporcu na istine, úroku z úveru, úroku z omeškania z dlžných splátok a na poplatkoch úhrnom predstavuje sumu 1.164,63 eura (1.013,25 + 74,79 + 8,27 + 68,32). Úrok z omeškania z dlžnej sumy istiny úveru vo výške 1.013,25 eura a poplatkov vo výške 68,32 eura, teda z istiny v úhrnnej výške 1.081,57 eura od 16. 12. 2009 do 14. 11. 2011 vo výške 9% ročne predstavuje sumu 186,41 eura. Súd návrh navrhovateľa v časti uplatneného úroku z omeškania nad sumu 186,41 eura do sumy 231,50 eura nepovažoval za dôvodný, keď mal za to, že navrhovateľovi nevznikol nárok na úrok z omeškania zo sumy úroku, aj s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého aj úrok a aj úrok z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, pričom je vylúčené úročenie príslušenstva úrokom z omeškania. S poukazom na uvedené súd nárok navrhovateľa v časti žalovanej istiny, po zohľadnení rozsudkom z 24. 10. 2012 právoplatne prísúdennej istiny vo výške 1.292,57 eura a právoplatne zamietnutej istiny debetu vo výške 92,51 eura, považoval za dôvodný do výšky 58,47 eura (1.164,63 + 186,41 - 1.292,57) a v prevyšujúcej časti istiny (do 1.638,91 eura) súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný. Podľa § 517 ods. 1, 2 súd odporcu zaviazal na zaplatenie 9% úroku z omeškania ročne zo sumy zostávajúcich poplatkov vo výške 49,12 eura (68,32 - 19,20). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca v časti splatnosti priznanej sumy. Uviedol, že na pojednávaní vysvetlil, že pohľadávku nevie zaplatiť, o čom predložil doklady. Je v hmotnej núdzi, poberá sociálne dávky, jeho príjem nedosahuje životné minimum. Na súde na jeho chudobu nebrali ohľad. Jeho mesačný príjem je 199,37 eura a výdavky 94,37 eura, takže jemu a synovi na mesiac zostane 105 eur, teda na deň mu vychádza 3,50 eura. Syn od septembra 2013 bude navštevovať strednú odbornú školu, kde mu musí dávať na stravu 1,50 eura a z 2 eur musí navariť. Od 01. 09. 2013 bude dostávať sociálne dávky o 17,20 eura nižšie, takže mu denne zostane 2,92 eura. Žiadal, aby súd zohľadnil, ako žije a pohľadávku nemá z čoho uhradiť.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedol, že odporca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti a len znova opakuje tvrdenia, ktoré už uviedol. Keďže jeho odvolanie nemá náležitosti, navrhol, aby odvolací súd jeho odvolanie odmietol. Ak by súd jeho odvolanie neodmietol, navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť a navrhovateľovi priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 bez prejednania na nariadenom odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti splatnosti priznanej sumy s príslušenstvom ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Predmetom konania je nárok navrhovateľa titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru. Keďže odporca podal odvolanie (podľa jeho obsahu) len v časti splatnosti priznanej sumy, odvolací súd sa v odvolacom konaní zaoberal už len zročnosťou priznanej sumy a to z dôvodov, namietaných odporcom v odvolaní.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 OSP vzniká účastníkovi konania, ktorému bola súdom uložená povinnosť, splniť ju do troch dní. Pokiaľ súd neuloží inú lehotu na plnenie, platí zákonná domnienka, že táto lehota je trojdňová. Súd je však oprávnený určiť aj dlhšiu lehotu na splnenie uloženej povinnosti, pričom zákon pre takýto prípad neobsahuje žiadne časové obmedzenie. Je však logické, že súdom určená lehota nesmie byť taká, ktorá by svojou dĺžkou poprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku nevedla k odstráneniu právnej neistoty.

Vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach, pričom zároveň stanoví výšku splátok a podmienky ich zročnosti. Proti určeniu času plnenia súdom je prípustné podať odvolanie bez toho, aby tým bola dotknutá právomoc ostatných výrokov rozsudku (§ 206 ods. 3 OSP).

Odvolací súd, vychádzajúc z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa v danej veci, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa zročnosti je správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil. Aj keď finančná situácia odporcu a jeho celkové majetkové pomery by odôvodňovali plnenie v dlhšej lehote ako ju určil súd prvého stupňa, prípadne v splátkach, pri rozhodovaní o možnosti umožniť odporcovi plniť navrhovateľovi v splátkach odvolací súd vzal do úvahy i výšku celkovo v konaní priznanej sumy a platobnú schopnosť odporcu, tak, ako to už odvolací súd uviedol vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí. Vzhľadom k výške sumy, na ktorú súd odporcu zaviazal, odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci nie je možné odporcovi povoliť priznanú sumu splácať v mesačných splátkach, ktoré by bol odporca aj reálne schopný platiť, pričom by zaplatenie netrvalo neprimerane dlhú dobu, preto odvolací súd v časti zročnosti pohľadávky a v časti trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. Aj keď v napadnutom rozsudku (druhom v poradí) bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi už len sumu 58,47 eura, odvolací súd splatnosť pohľadávky navrhovateľa posudzoval celkovo, teda zohľadňoval už aj priznanú sumu 1.292,57 eura, pretože iné určenie splatnosti teraz napadnutej časti, týkajúcej sa zaplatenia sumy 58,47 eura by vec neriešilo.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 OSP a aj keď bol navrhovateľ v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože odvolací súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré videl v majetkových pomeroch odporcu, dospel k záveru, že v danej veci je dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 1 OSP.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.